

gaar ud paa, at der i første Linie af § 3 skal indstudies: „for saa vidt ikke anderledes ved Loven er bestemt“. Det er i sin Orden, at et saadant Forslag vedtages. Det andet Forslag om Tilføjeisen i 3dje Linie tror jeg ogsaa er rigtigt at vedtage. Jeg har ved første Behandling forudsat og ogsaa udtalt til den ærede Ordfører, at jeg antog, at enhver, der er fortrolig med de almindelige Betingelser for Lovforslaget, straks vil se, at det maa være Meningen. Endvidere er der under Nr. 24 og 26 af tre ærede Medlemmer stillet et Par Forslag til § 3. og § 7 i hvilke Tanken sikkert ogsaa er rigtig. Det erkendte den ærede Ordfører ogsaa; men den ærede Ordfører gif noget videre, end jeg kan gaa, idet han henstillede at vedtage Forslagene eller ikke. Det kan jeg ikke gøre. Jeg tror, det er urigtigt at vedtage disse Vædringsforslag, ikke fordi jeg er mod Tanken i dem, men jeg er mod Udførelsen; det er ikke klart, hvad man bestemmer, hvis man vedtager disse Forslag. Om Ministeren end ikke bestemmer Rækkefølgen, bliver han i hvert Fald i Stand til at bruge Bemyndigelsen til at understøtte de Jærnbaner, man vedtager, dog saaledes, at der ikke i noget Finansaar udbetales mere end $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., det tror jeg ikke er rigtigt. Thi de ærede Medlemmer, som ønske, at der skal tages et Forbehold, ville let se, at saa kan Ministeren give Koncession paa samtlige Jærnbaner, naar man vedtager dette; han kan selv opstille Rækkefølgen, naar man blot faar dem til den og den Tid. En Begrænsning maa man komme til. Selvfølgelig er det rigtigt, at Fristen i § 7 udstydes længere. Jeg tror, at det for Djeblikket vil være umuligt at sætte Aaremaal og bestemme, hvorledes Sagen skal ordnes. Jeg kan altsaa ikke tilraade at vedtage disse Vædringsforslag, thi man vil komme til at gøre det om igen, idet man ikke vil kunne fastholde disse Vædringer. Tanken i dem kan derimod være rigtig nok.

C. Thomsen: I Anledning af det foreliggende Lovforslag og den store Række af Vædringsforslag, som er stillet til dette, ønskede jeg gerne at fremsætte et Par Bemærkninger for at motivere den Stilling, som det efter min Formening vil være det naturligste og rigtigste at indtage ved Sagens

nuværende Behandling og ved den senere 3dje Behandling. Ærede Medlemmer, som have fulgt den første Behandling af denne Sag, ville vistnok erindre, at der ved denne Lejlighed seldt ikke saa Udtalelser fra forskellige af mine Meningsfæller. Der blev i al Almindelighed udtalt Sympati for den Tanke at hjælpe de forskellige Egne rundt omkring i Landet til Lættelse af deres Kommunikationsmidler, og det blev ogsaa udtalt, at det Forslag, som derom var indbragt, i mange Henseender maatte erkendes at være behandlet med Omsigt og Omhu, men paa den anden Side blev der ogsaa lige over for Enteltheder i Lovforslaget fremsat ikke ganske saa Tvivl og Indvendinger. Der blev saaledes særlig rejst en Tvivl med Hensyn til Forslagets § 1, idet det blev udhævet, hvor umuligt det var for Medlemmer af Tinget at kunne have noget klart Begreb om, hvorvidt de i § 1 nævnte forskellige Jærnbaneanlæg virkelig i Enteltheberne kunde betragtes som fyldestgørende for at afhjælpe en Trang for den paagældende Egn, som fyldestgørende med Hensyn til Mængden af Banernes Drift, som fyldestgørende over for andre Egne, med Hensyn til hvilke man ikke der kunde se, om deres Interesser vare varetagne; og dette maatte særlig siges om de af de foreslaede Jærnbaneanlæg, som ere Tinget næsten fuldstændig ubekendte, idet de ikke en Gang have været til 1ste Behandling tidligere her i Tinget. Der blev ligeledes fremsat Tvivl med Hensyn til den i § 3 nævnte Størrelse af Statstilskuddet og med Hensyn til de Betingelser, som der ere opstillede. Der blev endvidere rejst Indvendinger imod de i § 7 fastsatte Bestemmelser, idet der mangler Bestemmelse for, hvorledes man skulde sikre sig, og da navnlig i de første Aar, indtil man faar et Reservesond bragt til Veje, at Driften kan vedligeholdes, og idet der ligeledes mangler en Bestemmelse, som kunde klargøre, hvorledes Statens Stilling skulde være i saadanne Tilfælde, hvor der fremkom Understud ved Banernes Drift. Der er endvidere blevet gjort den vægtige Indvending, at der i Lovforslaget mangler Bestemmelse om, hvorledes Midlerne til Lovens Gennemførelse skulle staves til Veje, hvorledes de skulle forbejdes paa de forskellige Aar, og at den i § 7 indeholdte Tidsfrist vil være for kort, hvad enten man betragter